

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Cinquè període

Sèrie P - Número 76
17 de setembre de 2014

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 39, tercera i darrera reunió

SUMARI

Dossier

Debat
sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-
00007/10) (continuació) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès al Parlament · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 39.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les cinc de la tarda i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Fernando Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Senyores diputades i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Debat

sobre l'orientació política general del
Govern (tram. 255-00007/10) (continuació)

D'acord amb l'article 133.2 del Reglament, per a la defensa de les propostes de resolució presentades té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Marta Rovira.

Marta Rovira i Vergés

Bé, gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades. El primer que voldríem explicar-los és com des d'Esquerra Republicana hem afrontat aquest debat de política general, i la veritat és que l'hem afrontat amb la mateixa actitud i de la mateixa manera que vam afrontar l'anterior debat de política general, i també és una actitud que hem intentat tenir des de ben bé l'inici de la legislatura les passades eleccions, tenint present, sobretot, dos grans objectius. Un primer objectiu que és: continuar treballant per posar el futur del país en mans dels nostres ciutadans, en democràcia, per construir un país nou, entenent que aquest mandat que tenim és un mandat històric, que és una oportunitat única que podem fer realitat per primera vegada. De tant en tant, algú diu: «S'ha obert una finestra d'oportunitats.» Doncs toca aprofitar-la. Aquest és el primer objectiu.

I un segon objectiu, que no l'hem oblidat mai, i que sempre l'hem volgut treballar tenint-lo molt present, que és: aprofitar el petit marge de maniobra que tenim per millorar la vida dels nostres ciutadans, per ajudar-los a cadascun d'ells des de, evidentment, l'interès general. I em vull centrar primer de tot en aquest punt, perquè, de fet, és en aquest punt on es centren la majoria de propostes de resolució que hem presentat conjuntament amb Convergència i Unió.

Hem intentat augmentar els recursos de la Generalitat destinats a les despeses socials, que actualment en els pressupostos ja estava a més del 70 per cent. Hem intentat trobar la manera d'augmentar, compensant exactament i prioritzant dintre dels pressupostos, els recursos als centres educatius amb més necessitats. Hem trobat la fórmula per començar a gestionar de forma conjunta els recursos de formació professional inicial i d'ocupació. Hem creat una comissió assessora

en el Departament d'Interior per incorporar criteris jurisprudencials de les actuacions policials, i com aquesta en tots els àmbits sectorials, moltíssimes propostes.

Hem transaccionat aquest matí força propostes de resolució amb altres grups d'aquesta cambra, i també hem d'anunciar que votarem a favor bastantes propostes de resolució, una desena d'altres grups que s'han presentat, evidentment, al marge d'Esquerra Republicana.

Respecte a les nostres propostes de resolució, el que nosaltres hem de dir és que no podem treure pit per aquestes solucions que avui oferim als ciutadans de Catalunya. La veritat és que les conclusions a les quals arribem en aquest Ple, dintre, evidentment, de les nostres possibilitats, ens semblen insuficients i és una sensació que ja vam tenir l'any passat, i no és una sensació que compartim en molts plenaris d'aquest hemicle i a molts plens monogràfics.

I el que no farem mai Esquerra Republicana, perquè això ho volem tenir com un criteri essencial, és fer càntics al sol, perquè, després d'haver llegit totes les propostes de resolució de tots els grups, alguns necessitaran doblar el Pressupost de la Generalitat per assumir les propostes que avui ens posen a votació. Sempre hem cregut que les propostes que es fan haurien de venir acompanyades de la disponibilitat pressupostària, d'aquesta justificació evidentment tan necessària per poder complir allò que es promet i que es posa sobre la taula. Amb els recursos que tenim, amb els instruments que tenim, nosaltres entenem que no més podem arribar fins aquí; podem modificar alguna prioritització, que és el que hem anat fent, de despeses d'inversió, en funció més o menys ideològica, cert, o de com interpretem les necessitats dels nostres ciutadans, però res més, no podem anar més enllà. La resta són declaracions d'intencions.

També són càntics al sol totes aquelles propostes de resolució que diuen que hem de continuar negociant amb l'Estat espanyol –que hem de continuar negociant. Per què? Perquè quin govern de l'Estat espanyol té credibilitat per negociar amb Catalunya, quan mai a compleixen els pactes –mai– i quan assistim a tants escenaris de deslleialtat? Un estat que no compleix pactes ni lleis, ni lleis contingudes en el bloc de constitucionalitat, com, per exemple, l'Estatut d'autonomia, un estat que ni tan sols compleix les sentències del Constitucional en algunes matèries, o un estat que bat rècords d'expedients per incompliment en la normativa europea, aquest Estat és el que ens cau ara al damunt amb tot aquest pes de la llei que ell mateix ha decidit no complir.

Bé. Doncs, totes aquestes resolucions que diuen que negociarem amb l'Estat i que continuarem negociant, per nosaltres, moltes d'elles també són càntics al sol, atès que no acabem de veure, no tenim la certesa de com l'Estat espanyol les complirà.

Per tot això, nosaltres no volem tornar a celebrar un altre ple de política general amb un sostre autonòmic, perquè no ens permet trobar solucions que s'ajustin a les necessitats dels nostres ciutadans. Els nostres ciutadans es mereixen que fem propostes amb tots els

recursos que genera el país, amb totes les competències i amb tots els instruments al nostre abast. Nosaltres, el proper debat de política general volem que sigui el d'una república independent.

Respecte al segon objectiu, que els comentava, aquesta finestra d'oportunitat que se'ns obre ara –ara–, que ens ha tocat, deia ahir el David Fernández, és la nostra generació, i és cert: ara és l'hora. Portem gairebé dos anys de feina, preparant i organitzant, i ho tenim tot a punt. Quina garantia ens pot manca? Quina? Repassem-ho: no ens manca cap garantia, i, a més a més –a més a més–, és una qüestió d'urgència social, com exposava, perquè ens sentim impotents per trobar solucions a les necessitats dels nostres ciutadans.

Tenim totes les garanties: políticament, tenim un mandat democràtic, legítim i legal –legal–, ara que es fan tants debats d'interessades legalitats, el mandat democràtic que nosaltres recollim per complir-lo, el de votar per decidir el nostre futur polític com a país és un mandat legal. Tenim un acord polític, que no pot ser altre acord que aquell que és coherent –que és coherent, evidentment– amb el mandat que ens han donat els ciutadans. I els ciutadans han decidit votar per decidir el futur polític del nostre país. I l'acord polític hi ha posat data, pregunta i a partir d'ara endavant hi haurà de posar molta astúcia política, molta fermesa i molta lleialtat al que han decidit els ciutadans de Catalunya.

Políticament tenim tota la legitimitat, perquè ho hem intentat tot. Ho hem intentat tot per tenir un acord a la britànica –tot. I, mirin, jo, si ho volen, torno a fer l'últim intent: senyora Camacho, vostè creu que podrà convèncer el Govern espanyol perquè el 9 de novembre la consulta es pugui fer en pau i civisme en el nostre país? (*Veus de fons.*) El somriure ho diu tot... Políticament ho hem intentat tot, ho hem fet tot i tenim tota la legitimitat democràtica i legal. És un puntal indiscutible, el que tenim políticament.

Jurídicament, hem fet el mateix: hem esgotat *totes* les vies previstes... –previstes, previstes, eh?–, les vies previstes legalment perquè hi hagués un referèndum constitucional, d'acord amb l'acord polític; vies constitucionals, són les que hem explorat. Doncs, en el marc institucional legal i previst també ens hem anat carregant de legitimitat amb els no. Ara només ens queda l'últim dels recursos: la Llei de consultes. I aquest proper divendres, no només tindrem legitimitat, sinó que ens carregarem de la legalitat necessària. I al final, si vostès continuen entestats en l'article 1.2 de la Constitució espanyola, nosaltres haurem de recórrer a altres marcs legals per complir un mandat democràtic. Si vostès s'entesten en la idea de la nació única per segrestar el nostre dret de vot, nosaltres haurem d'agafar la carta, no de la nació única, sinó la Carta de les Nacions Unides, també en el seu article 1.2, i haurem d'agafar la jurisprudència internacional, molt recent, i haurem d'agafar un principi que és universal, que és el principi democràtic.

I nosaltres, de tot això, aquí en diem «dret a decidir», perquè un poble té dret a decidir el que vol ser, i el dret a decidir la seva condició política, social i cultural d'un poble és inalienable, és irrenunciable, no pres-

criu. De fet, el dret a decidir d'un poble no és res més que l'expressió col·lectiva d'aquella llibertat individual. I en aquest debat jurídic pervers en el qual ens col·loquen cada dia –cada dia ens hi col·loquen, en aquest debat jurídic absolutament interessat–, ens hem de fer dues preguntes: qui ens porta a aquest context? Qui ens porta a aquest fals debat jurídic absolutament interessat? Qui ens priva d'aquells instruments democràtics per poder decidir? És una qüestió de voluntat política, ho hem dit permanentment, no és una qüestió de legalitat. Ja es poden fixar que hi ha d'altres casos en què les legalitats es modifiquen d'acord amb les voluntats polítiques, i demà ho veurem en un exemple molt clar, a Escòcia, votant.

Socialment estem carregats de raó. Tenim un altre puntal indiscutible: quants països tenen tantes manifestacions al carrer demanant que es compleixi un mandat democràtic? Quants? I lògicament ho tenim tot a punt. La vicepresidenta ens ho va explicar: no ens falta res, no necessitem la col·laboració dels ajuntaments, la Generalitat fa trenta anys que celebra eleccions i podrà aguantar aquesta consulta.

És cert que la independència no està prevista en la Constitució espanyola, evident; tampoc està previst ni prohibit pensar que volem ser independents i que volem treballar per guanyar-la. Això es diu «pluralisme polític». Per més que ho hagin intentat som un poble, un sol poble, que té el dret inalienable a decidir com a expressió col·lectiva d'aquestes llibertats individuals.

Els processos d'independència sempre comporten situacions de desafiament, de contradicció, és clar! I, de fet, només hi ha una manera que permeti superar això, que és votant, és amb la democràcia. La democràcia és l'eina que ens permet legitimar aquesta opció política. I ens en sortirem, perquè, mirin, cada procés d'independència és únic al món; no n'hi ha cap d'igual, ni un! No puc acceptar que només hi hagi tres vies per accedir a la independència: no és cert; cada procés és diferent perquè cada punt de partida és absolutament diferent, també. A Estònia van fer la independència cantant; a Eslovènia, dos dies tancats al Parlament; a Txecoslovàquia?, doncs, van fer una separació de mutu acord; a Montenegro la van acordar amb la Unió Europea i van votar; a Kosovo la van declarar i a Escòcia demà votaran.

I nosaltres? Doncs, el nostre cas és *únic* al món, i té moltes fortaleces, moltíssimes: les nostres manifestacions cíviques i pacífiques; la nostra lluita per resistir aquest embat polític, aquesta asfíxia econòmica; el desmantellament del país que vam construir entre tots ja fa tants anys, quan sortíem del franquisme. Aquesta capacitat per mantenir viva una llengua per a tothom, una cultura diversa, un país resultant de moltes influències i processos. Som diferents perquè volem la independència votant, i ens toca, a sobre de guanyar la independència, guanyar el dret de vot. I no hi volem renunciar, perquè per sobre de la independència, per sobre d'això, hi ha democràcia, i la nostra obstinació continuarà sent la democràcia. I això també ens fa diferents al món.

Perquè entenem que aquesta decisió, la de la independència o no, ha de ser una decisió de tots. I això ens

imprimeix un caràcter. El nostre cas és únic al món i només ens té a nosaltres –només ens té a nosaltres– i no esperem que ningú ens vingui a ajudar, ens ho hem de guanyar. No esperem que ningú ens reconegui allò que hem de fer abans d'hora, perquè, primer, evidentment, ho hem de fer i ho volem fer bé, i tenim tota la capacitat per fer-ho bé. Llavors, algun dia existirà aquest resultat, molt aviat, per ser reconegut, i llavors haurem començat a guanyar. Som molt forts i junts encara ho som més, i confiats encara més.

Acabo, presidenta, llegint una cita històrica; manllevo unes paraules dedicades a la marxa de Washington dels anys cinquanta que diu així... –i no és el discurs de «Tinc un somni», són unes referències actuals–, que diu: «I pel fet que es van seguir manifestant, tot va canviar: perquè es van moure, es va aprovar una llei de drets civils; perquè es van moure es va signar una llei del dret de vot; perquè es van manifestar, les portes de les oportunitats i l'educació es van obrir i els seus fills i filles podien, finalment, imaginar una vida per si mateixos, més enllà de rentar la roba d'algué o il·lustrar les sabates de l'altre; com que es van moure, com que es van manifestar, els ajuntaments van canviar i les legislatures estatals van canviar i el Congrés ha canviat i amb el temps, el Govern també ha canviat; perquè es van moure, Amèrica es va fer més lliure i justa, no només per als afroamericans, per a les dones, els llatins, els asiàtics, els nadius, els americans, els catòlics, els jueus i els musulmans, per als homosexuals, per als nord-americans amb discapacitat, Amèrica va canviar per a tothom i el món sencer va treure forces d'aquest exemple.»

I nosaltres, aquí, avui, que vénen hores tan decisives, ens hem de continuar movent.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'illustre senyor Maurici Lucena. (*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

És per una qüestió d'ordre, senyora presidenta. El nostre Grup Parlamentari ha presentat, abans d'iniciar-se el Ple, una petició de resolució motivada per part de la Mesa del Parlament, o de reconsideració, en l'acceptació de les propostes de resolució presentades, atès que n'hi ha una que concretament es basa en la Moció 5/2012, d'aquest Parlament, que va ser suspesa per part del Tribunal Constitucional, i havent sentit ja la primera intervenció, i tenint la sensació que el debat se centrarà precisament en aquesta proposta de resolució, creiem que seria oportú que abans de continuar amb el debat es produís aquesta reconsideració motivada de la Mesa del Parlament. I, per tant, creiem que seria oportuna la suspensió del debat fins que aquesta resolució s'adoptés.

La presidenta

La Mesa ha rebut aquesta petició de reconsideració i creu oportú que, després d'aquest debat i abans de les votacions, es reunirà per veure la reconsideració.

Per tant, continuem amb el debat amb el Grup Socialista. (*Marta Rovira i Vergés demana per parlar.*) Senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

És per poder fer un aclariment. Entenc que la demanda, la petició que s'ha fet rau en la justificació d'una proposta de resolució presentada; en cap cas derivada de les intervencions que s'han iniciat en aquest ple-nari.

La presidenta

Senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Presidenta... (*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*) Ah! (*Rialles.*)

La presidenta

Senyor Lucena, no li donaré la paraula, al final. Senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta; jo crec que hi ha un problema de percepció, i és que, segons tenim entès tots, aquí l'únic que es vota és la part dispositiva de les propostes de resolució. I a la que fa referència el senyor Santi Rodríguez, en la part dispositiva, en cap cas es fa referència al que ell es referia.

La presidenta

Bé, ja he dit que la Mesa ho determinarà. Senyor Santi Rodríguez, vol alguna altra cosa?

Santi Rodríguez i Serra

A veure, en qualsevol cas, el que em sorprèn és que el senyor Turull conegui ja l'abast de la petició que ha presentat el nostre grup parlamentari, quan això suposo que està en coneixement dels serveis... (*Veus de fons.*) Veig que ho saben més que..., més gent de Convergència i Unió, no? Però que, en qualsevol cas, creiem que la petició que hem presentat es fonamenta en el Reglament del Parlament, i, per tant, és necessari que hi hagi una resolució motivada per part de la Mesa.

La presidenta

Ja ho he dit abans. Per tant, senyor Lucena, comenci.

Maurici Lucena i Betriu

Sí. Espero, presidenta, que això no hagi obeït a una tàctica de desestabilització (*rialles*) de la persona que des del faristol ha de prendre la paraula.

Gràcies, presidenta. President de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades, molt bona tarda. Aquestes intervencions m'han servit perquè em ressonaven les últimes paraules de la senyora Rovira fent-se ressò d'unes declaracions d'Obama referides al procés d'atorgament de llibertats, iniciat, per cert, pel president Truman, i seguit pels presidents demòcrates Kennedy i Johnson.

La pregunta que jo em faig és, senyora Rovira –ho dic perquè a vegades la grandiloquència l'hem d'utilitzar amb prudència–, si un afroamericà de Harlem, inclús avui en dia, després de «lo canutes» que les han passat al llarg dels darrers dos segles, què pensaria d'una persona de classe mitjana-alta com vostè, blanca, i que ha tingut una vida, en fi, més aviat desenvolupada en llibertat i tolerància. Dit això... (*Remor de veus i aplaudiments.*)

Dit això, volia fer un resum del que, en opinió del Grup Socialista, ha estat el més destacat del debat de política general que encarem fins al final d'aquesta tarda amb les votacions.

En primer lloc, president Mas, en opinió del Grup Socialista, i crec que això ha estat recollit en el sentir de la majoria de grups parlamentaris, és evident que Catalunya segueix patint una forta crisi econòmica i social, malgrat els afortunadament bons o millors paràmetres macroeconòmics dels darrers mesos.

Relacionada amb aquesta crisi econòmica i social, en opinió del Grup Socialista, el Govern no està sent capaç de respondre satisfactòriament a l'emergència social i econòmica en què s'ha instal·lat Catalunya com a mínim des de l'any 2008. És una situació certament paradoxal, perquè la nostra impressió és que el Govern no està dedicant suficient temps a governar, el temps que hi dedica ho fa amb una baixa eficiència, i, això sí, una cosa que a mi em segueix resultant difícil d'entendre és com, amb la insuficiència de recursos que vostès, i crec que a la vista de tots està, tenen per atendre els serveis públics, estan sent alhora capaços de produir deute a la velocitat que ho estan fent. Vull recordar una vegada més que en quatre anys vostè, president Mas, haurà produït bastant més deute públic que els governs d'esquerra en més de set anys.

La tercera conclusió és que existeix un problema polític de primer ordre. Aquest problema el podríem denominar «la redefinició de l'encaix de Catalunya a la resta d'Espanya». Ho repeteixo, és un problema polític de primer ordre que afecta greument políticament la resta d'Espanya i té un potencial efecte negatiu per al conjunt de la Unió Europea.

Amb això vull ser clar i català. Les causes o la causa principal del problema polític català a què m'he referit crec que es diu Partit Popular, la seva irresponsabilitat en la conducció de la redefinició que ja ha intentat Catalunya en la darrera dècada i mitja, i, molt parti-

cularment, l'immobilisme incomprensible i injustificat del Govern d'Espanya i del Partit Popular actualment.

Nosaltres, si poguéssim escollir una frase curta com a conclusió majoritàriament compartida per aquest hemicicle, ens agradaria que fos quelcom semblant a: «President Rajoy, si us plau, mogui's ja. Faci un oferiment de redefinició de l'encaix polític de Catalunya a la resta d'Espanya. No trigui més, perquè el problema no farà més que empitjorar.»

Això és el que els socialistes catalans i espanyols hem tractat de fer en els darrers anys. Nosaltres proposem una reforma de la Constitució en sentit federal que, en paral·lel, i també ho volem dir molt clar, necessiti o requereixi la votació o el pas per les urnes per la via del referèndum de la solució que nosaltres proposem, però que, evidentment, hauríem de discutir si ha d'incloure altres alternatives.

Precisament sobre la necessitat de fer una consulta en forma de referèndum que el Grup Socialista proposa..., vull dedicar uns breus instants. Jo diria, després de les intervencions del president Mas i del president d'Esquerra Republicana, que, si em permeten el llenguatge col·loquial, la seva relació com a socis polítics no passa precisament pel millor moment. És veritat que, ahir, per molt que vulguem dissimular-ho, es van dir coses grosses en aquesta cambra, eh? El president d'Esquerra Republicana va dir que el president Mas, en funció del que faci les properes setmanes, trairà la confiança del poble de Catalunya.

I deixi'm, president Mas, que li ho digui de manera solemne. Vostè no trairà els catalans si manté Catalunya dins de l'estat de dret. La traïció, en opinió del Grup Socialista, seria si fes el contrari. I, per tant, no ens deixem dur cap a aquest intent de desestabilització psicològica en un tema tan sensible com aquest, que sabem per experiència del passat, i crec que si cito un episodi històric de fa vuitanta anys tots sabran a qui em refereixo, en què precisament la mala consciència d'un president que ocupava la seva mateixa responsabilitat va conduir Catalunya jo diria que, en opinió de tots, a una molt mala solució.

Aquest és l'intent, president Mas, que hi haurà en les properes setmanes, quan vostè, n'estem nosaltres segurs, mantingui el rumb, compleixi la seva promesa de no situar Catalunya fora de l'estat de dret. I li diem que en aquest intent de desestabilització els socialistes li farem costat, perquè l'alternativa no volem ni imaginar els conseqüències que tindria.

Per això el que nosaltres vam fer ahir, a través del nostre president del grup parlamentari, de Miquel Iceta, és fer-li una sincera mà estesa. Nosaltres volem que la consulta se celebri, per moltes raons, però, entre d'altres, perquè tenim la convicció que, sense aquesta via referendària de la solució que es proposi, no hi ha solució a llarg termini, no hi ha solució possible al problema polític català i espanyol que travessem.

I, ho vull reiterar una vegada més, la Llei de consultes que previsiblement aquest Parlament aprovarà el proper divendres és potencialment un bon instrument però no precisament per al que vostès la volen utilitzar.

La pregunta, doble pregunta encadenada, que els està encadenant, no durà a bon port. I el nostre oferiment és: seguim per la via del diàleg, la negociació, el pacte; busquem una consulta que sigui el fruit de l'acord amb el Govern espanyol, encara que triguem més; deixem-nos de la litúrgia d'aquest any 2014, si així ho requereix la negociació, i explorem vies versemblants que no produeixin les incerteses que l'actual procés està provocant.

I, els ho vull dir molt clarament, vostès han presentat, els partits polítics que van acordar el passat desembre de 2013 una pregunta, una doble pregunta, que els he dit que els encadena actualment, han pactat una nova proposta de resolució. A nosaltres aquesta proposta de resolució, primer, ens sap greu que no ens hagin deixat ajudar-los, per fer-ne una que no tingui la data de caducitat de set dies que té la que vostès presenten; és una llàstima. I, segon, ens sembla que és una reiteració en l'error. Per aquesta via no es podrà fer la consulta. Vostès ho saben tan bé com nosaltres. I el que necessitem és ja començar-ho a explicar per no defraudar més del que es defraudaran les expectatives del poble de Catalunya. Ja els dic, en qualsevol cas, que la proposta de resolució que han presentat els quatre partits a què m'he referit no tindrà el recolzament del Grup Socialista; això sí, amb alguna excepció per part d'alguna diputada del Grup Socialista que, en coherència amb votacions anteriors, farà una votació diferenciada.

Vuitena conclusió del debat en opinió del Grup Socialista. Si vostès perseveren en l'error, conduiran inexorablement el seu Govern, encara que no ho vulguin, encara que no ho desitgin, encara que no sigui bo per a Catalunya, a unes eleccions anticipades. President Mas, serien les terceres eleccions a Catalunya en només quatre anys. No li convé això a Catalunya. I ens veurem tots obligats, malgrat el respecte que sap que li tenim, a dir-li que això representarà un fracàs, probablement el fracàs polític més gran de la història política de la Catalunya contemporània. Intentem evitar-ho. Crec que encara està a temps de rectificar. I li agraïm especialment el bon to que va tenir ahir amb la intervenció del president del Grup Socialista.

Amb relació, i vaig acabant, a les propostes de resolució que el Grup Socialista ha presentat. Les hem agrupat entorn de quatre eixos, sota una denominació comuna, que és un nou contracte social per a Catalunya. El primer eix és l'eix de recuperació econòmica i creació d'ocupació. El segon eix és la lluita contra les desigualtats i la protecció associada a l'estat del benestar. El tercer eix és la regeneració democràtica. I el quart eix és un nou acord de Catalunya i la resta d'Espanya que els socialistes proposem, i que en qualsevol cas ha d'estar sotmès a referèndum.

També els ho anuncio: votarem a favor de totes les PR, o perdó, propostes de resolució, d'altres grups polítics que vagin en aquesta direcció. Però també ho vull dir molt clar: totes aquelles propostes de resolució que en el tema de la redefinició de l'encaix de Catalunya a la resta d'Espanya entenem que no aporten cap solució, i molt particularment estic pensant en propostes presentades pel Partit Popular i pel Grup de Ciutadans,

les votarem en contra, perquè el temps s'acaba, poques bromes, i, si us plau, els partits polítics, que ofereixin solucions concretes. Les que no les ofereixin, les votarem en contra.

I acabo ja, presidenta, simplement expressant o reiterant que, en la nostra opinió, en aquest debat de política general, per qualsevol ciutadà que l'hagi seguit, amb seguretat deu haver notat una sonora absència: els problemes de la gent. N'hem parlat massa poc. I ens fa la impressió que ni el Parlament ni el Govern han estat capaços d'oferir esperances –ens agradaria subratllar l'adjectiu–, esperances certes –esperances certes. Han estat incapaços, aquest Govern i aquest Parlament, fins al moment, d'oferir esperances certes per als joves que afronten un futur poc optimista, per a les persones que fa molts anys que no troben feina i per a totes aquelles famílies que han vist, malauradament, significativament reduït el seu poder adquisitiu. Creiem que la feina d'aquest Govern, la tasca d'aquest Parlament és proporcionar esperances, ho repeteixo, certes a tota aquesta gent i evitar el miratge de carrerons sense sortida, que, si no es rectifica el curs, produiran, malauradament, una gran frustració.

Gràcies, presidenta, president, membres del Govern, diputats i diputades.

(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Enric Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies. Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, honorable president de la Generalitat, membres del Govern, senyores i senyors diputats, vull començar aquesta intervenció d'avui en la presentació de les nostres propostes de resolució en aquest tram final del debat de política general que hem tingut denunciant el que, al nostre entendre, va ser un vergonyant tram final del debat que vam tenir ahir, amb una actitud, al nostre entendre, covarda del Grup de Convergència i Unió, del seu president, i també del president del Govern de la Generalitat. Una actitud covarda i de baixa estofa, utilitzant aquest tram final, com dic, del Ple per atacar el nostre grup parlamentari, en lloc de respondre el que s'havia parlat per part del seu grup, atacant-lo en el moment en què el nostre grup no tenia dret a la paraula, quan no ho va fer quan era el moment de donar resposta a les interpellacions i a les consideracions que havia fet el Grup Parlamentari del Partit Popular.

Aquesta és la manera d'actuar d'aquells que no tenen el coratge de dir les coses quan s'han de dir i que no tenen el coratge de votar a favor quan, per exemple, el nostre grup demana la creació de comissions d'investigació. Aquest és el menyspreu i el menysteniment d'un grup parlamentari, el de la majoria d'aquest Parlament, i d'un president, el president de la Generali-

tat, que hauria de ser el president de tots, i que actua amb menyspreu i amb menysteniment cap a un altre grup parlamentari tan legítim i tan democràtic com ells i que representa prop de mig milió de catalans; més o menys el mateix que representa el Grup d'Esquerra Republicana o el Partit dels Socialistes de Catalunya, ni més ni menys. I això no és digne ni d'un president del grup parlamentari que té la majoria en aquest Parlament, ni tampoc del president del Govern de la Generalitat, que hauria de ser de tots i no és de tots.

El debat que vam tenir justament fa un any, el 27 de setembre del 2013, va ser un debat en què aquest grup parlamentari i el diputat que ara els parla es van adreçar al president de la Generalitat i li van dir que encara hi havia una oportunitat per evitar el conflicte, l'embolic en què vostès ens han ficat. I vam parlar de l'única via que, al nostre entendre, ens hauria permès evitar aquest *follón*, que era la via del diàleg. I li vam recordar que aquest camí de la via del diàleg encara era possible. I li vam demanar que aprofités aquesta oportunitat. I vostè la va desaproveitar.

Li ho va dir el Partit Popular català, li ho va dir també el president del Govern d'Espanya; això ara no ho recorden, no els agrada recordar això. El president Rajoy li va enviar una carta al president de la Generalitat aquell mateix mes, el mes en què es feia el debat de política general aquí. I en aquella carta li oferia al president de la Generalitat de Catalunya un diàleg sincer, un diàleg honest, lleial, sense data de caducitat. Però vostès no han volgut dialogar.

I ara vénen aquí a justificar el conflicte en què ens han ficat a tots els catalans amb una excusa de mal pagador, dient que són altres els que no han volgut dialogar, quan vostès no van donar resposta a aquella carta. Millor dit, sí que la hi van donar. Quina va ser la resposta del president Mas a la carta del president Rajoy que oferia un diàleg honest, lleial, sense data de caducitat? La resposta va ser la convocatòria o l'anunci, millor dit, de la convocatòria d'un referèndum il·legal el dia 9 de novembre, amb una pregunta que no té capacitat per fer. Aquesta va ser la resposta deslleial a una oferta lleial de diàleg.

I això no ens porta a cap altre lloc que a un fracàs, un fracàs col·lectiu de conseqüències imprevisibles, del qual només seran responsables aquells que l'estan impulsant.

I després d'aquell fracàs electoral que vam tenir, que van tenir vostès pocs dies després d'aquest debat que ara els esmentava, en què vostès van perdre ni més ni menys que dotze diputats, vostès van fixar un rumb de col·lisió, que és el rumb de col·lisió al qual ens porten ara. Però no és perquè ho digui jo, és perquè ho va dir el mateix president de la Generalitat en el seu discurs d'investidura el desembre del 2012. Va dir que canviar el rumb de la història d'un país —una mica ostentós això, eh?— és com canviar el rumb d'un gran transatlàntic; va dir això. I va dir que és com si agaféssim un rumb de col·lisió, i això té un risc que caldria evitar, deia en la seva intervenció, però que el més probable és que si no féssim aquest canvi de rumb,

deia ell, acabaríem a les roques. Per tant, va dir, «hi ha un perill en el rumb de col·lisió». Segur. Però aquest és el rumb que vostè va fixar: rumb de col·lisió. I ens porta a això, a un fracàs, a una col·lisió, a un naufragi. Però a un naufragi en què no només hi van els que porten i comanden aquest rumb de col·lisió; porten a un naufragi el conjunt del poble de Catalunya. I això no es pot acceptar.

I avui Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb els altres dos partits que els donen suport en aquest camí embogit cap al fracàs, cap al naufragi conseqüència d'aquesta col·lisió, avui donen un pas definitiu, un pas d'il·legalitat, que és el que ha motivat el nostre escrit, que hauria d'haver fet que ara no estiguéssim encara presentant les propostes de resolució. Vostès han presentat..., pretenen, amb aquestes propostes de resolució que han signat conjuntament, utilitzar aquest Parlament, que és el parlament de tots, en la seva coartada per cometre una greu il·legalitat. I això no es pot fer. Aquest és el parlament de tots, no és el parlament de vostès, és el de tots els catalans. No es pot utilitzar.

Hi han dues propostes de resolució que la Mesa no hauria hagut d'admetre a tràmit, almenys una d'elles, la que al nostre entendre és més il·legal. S'imposa avui una votació per imposar en aquest Parlament cometre novament una altra il·legalitat. Ja ho va fer amb la Declaració de sobirania, i el Tribunal Constitucional ja va parlar. I ara vostès no fan cas d'això i ens tornen a portar al mateix tipus de carreró sense sortida. La il·legalitat que suposa basar-la en la negativa del Tribunal Constitucional avui ens porta a una farsa, vostès volen que aquí es cometi una farsa, una gran mentida, una coartada que, com dic, pretén justificar l'autèntic objectiu que vostès persegueixen, que és la ruptura i la separació.

És aquest, president, el seu pla B, aquell pla B que tant vegades li hem demanat i no ens vol explicar? És aquest, que sigui el Parlament de Catalunya la coartada que li diu a vostè que ha de convocar una consulta il·legal, un referèndum il·legal, amb una pregunta que no es pot fer? Utilitzar el Parlament per encobrir una il·legalitat i un autèntic desafiament a l'estat democràtic i de dret? És això el que volen fer? És aquest, el seu pla B?

Vostès no defensen el dret a decidir. Vostès vénen aquí a la tribuna i s'omplen la boca del dret a decidir i que «no ens deixen votar», etcètera. Vostès ja han votat, vostès ja han decidit el que volen, vostès han fixat un objectiu, que és separar Catalunya de la resta d'Espanya, apartar-nos, dividir catalans entre catalans, separar i dividir i enfrontar catalans amb la resta d'espanyols. Vostès ja ho han decidit. La consulta és una excusa per tapar i per justificar una decisió que ja han pres, una cosa que ja han decidit. No els importa la resposta a la pregunta. Ahir el president ens deia: «Sabrem la resposta a la pregunta que hem formulat.» Quina fallàcia! —quina fallàcia! Vostès ja la tenen, la resposta. És la seva resposta, és la resposta que volen. I necessiten tota la propaganda del Govern, tota la propaganda de l'Administració, pagada amb els diners públics i amb moltes mentides, per tal d'obtenir

el vistiplau, el consentiment, la coartada d'una decisió que ja han pres. No volen, no els interessa que la prenguin els catalans; vostès ja l'han pres.

Ni democràcia, ni dret a decidir, ni legalitat, ni res de res: a vostès se'ls en refot, això. (*Veus de «Molt bé!»*) No diuen la veritat, amaguen l'autèntic objectiu. Vostè va fixar un rumb de col·lisió, com he explicat fa un moment, com he demostrat, i al final d'aquest camí que vostès han emprès, irresponsable, perquè es neguen a dialogar i a buscar solucions per la via del pacte i la legalitat, només hi ha el naufragi, el patiment i la frustració. I això tindrà responsables amb noms i cognoms, i no seran precisament els d'aquells que ho estem denunciant des de fa temps. No hi haurà altra cosa que la col·lisió, de conseqüències, com he dit abans, imprevisibles, de les quals només vostès –ningú més– seran els responsables exclusius.

Vull remarcar la importància de la nostra primera proposta de resolució, una proposta de resolució en què demanem resposta a allò que de manera insistent, ahir, la presidenta del nostre grup parlamentari demanava però que no va tenir resposta. Ahir en aquest Parlament, en aquesta cambra, hi va haver una pregunta importantíssima formulada per la presidenta del nostre grup parlamentari repetitivament, reiteradament, previsiblement, però no va tenir resposta: «Compliran vostès amb la sentència del Tribunal Constitucional?» La resposta aquesta, els catalans tenen dret a saber-la, els catalans tenen dret a saber la veritat amb relació als seus plans, tenen dret a saber què passarà, i vostès no els ho diuen. Vostè, senyor president –li ho dic amb tot el respecte–, ahir tenia una pregunta a contestar i no la va voler contestar. Però avui l'hem descobert en els plans que hi han en aquesta proposta de resolució, que atempta contra l'estat de dret i contra la legalitat vigent.

I els diputats del Partit Socialista, què faran amb aquesta resolució? Mantindran la seva ambigüïtat? «Estem en contra de transferir la competència per fer un referèndum aquí d'autodeterminació, votem que no en el Parlament espanyol, i llavors aquí votem que sí a una llei, quan sabem que aquesta llei només és una llei trampa, que pretén desobeir una altra llei.» Efectivament, el senyor Zapatero ens va portar on estem segurament, ell es va moure. Nosaltres no ens mourem en la defensa d'aquesta legalitat.

I els quinze diputats d'Unió Democràtica de Catalunya, presents avui en aquesta cambra, faran cas dels missatges del seu cap de files? Faran cas quan els diu que no es pot desobeir la legalitat, que no es pot estar al marge de la llei, que no hi han diverses legalitats, com diuen a les seves resolucions, que només n'hi ha una, de legalitat? La presidenta d'aquest Parlament, el conseller d'Interior, la vicepresidenta d'aquest Govern i la resta de diputats votaran en contra d'aquesta proposta de resolució que únicament demana que es compleixi amb la llei?

I, només per acabar, vull també posar de manifest la importància d'una proposta de resolució que es votarà avui aquí, en què es manifesta el Parlament a favor de la conveniència per crear una comissió d'investiga-

ció sobre el frau fiscal i la corrupció a Catalunya. Dret a saber, diputades i diputats; els catalans tenen dret a saber la veritat, i no se'ls pot amagar, i molt menys des d'aquesta cambra, la cambra catalana, la cambra de tots.

I també hi ha una petició arran d'unes paraules del president ahir en la seva darrera intervenció, que van motivar que nosaltres entréssim aquesta proposta de resolució, que no la teníem preparada. I la va motivar la seva intervenció, com he dit abans, una intervenció covarda. Hem demanat, atès que el mateix president s'hi va oferir, que vingui a comparèixer, que comparegui, que expliqui, per una part, allò que li hem demanat des de fa mesos, si és veritat o no que al final d'aquest camí hi ha una declaració unilateral d'independència, i que expliqui també allò que alguns, possiblement malintencionadament, apunten, de la seva possible vinculació amb casos de corrupció. Si no és veritat, el que volem és que el president ho expliqui i esvaeixi totalment qualsevol ombra de dubte sobre la seva honorabilitat. Ja que ell es va oferir a venir a comparèixer, nosaltres li facilitem la feina i avui presentem aquí una proposta de resolució que estem convençuts que tots vostès votaran.

Mesures de regeneració democràtica, mesures contra la corrupció. La paga extra dels funcionaris, que se'ls deu, i que se'ls retorni tota la paga extra dels anys que fa que no la cobren. I que s'eliminin els privilegis dels expresidents de la Generalitat, per a ningú: tots iguals, tots som iguals; doncs, que s'eliminin, també és una de les nostres propostes. No em dona temps d'entrar-hi, evidentment, en detall, però la resta de propostes sectorials del nostre grup parlamentari en l'àmbit de l'educació, de la cultura, de la salut, de l'economia, etcètera, són mesures que tenen com a objectiu que el nostre país prosperi.

Per acabar, cada dia que passa és més difícil rectificar aquesta bogeria de rumb que ens porta a un carreró sense sortida, que només pot generar frustració, crispació social, i que no volem de cap manera. Li demano, senyor president, que abandoni aquest camí, li ho demano respectuosament. Encara hi som a temps. Aposti pel diàleg i per la llei; la democràcia és diàleg i legalitat. No es pot confrontar una cosa amb l'altra. Poden haver-hi lleis sense democràcia, n'hi han hagut en dictadura, però no hi ha democràcia sense lleis, i no es pot contraposar una cosa amb l'altra. Rectifiqui, encara hi és a temps. Fem-ho, i fem-ho junts, fem-ho tots junts, per una Catalunya pròspera, diversa i unida, dins d'una Espanya que sigui forta, respectuosa, plural i competitiva en el context internacional.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Mena.

Joan Mena Arca

Bé, gràcies, i bona tarda a tots i a totes. Ahir el president del nostre grup parlamentari, el Joan Herrera, expressava la necessitat de construir una Catalunya més lliure, una Catalunya més justa i una Catalunya més neta. Per fer-ho bé, o per fer-ho perfecte –triïn vostès–, haurem de fer les tres coses de la mà. No és creïble una Catalunya amb llibertat sense justícia ni netedat política, com tampoc ho és un país just sense llibertat ni neteja.

El posicionament genèric del nostre grup parlamentari l'expressarem amb tota la contundència de què som capaços a través de les nostres resolucions i de les nostres votacions. Tres eixos fonamentals: garantirem la unitat per aconseguir el 9 de novembre, treballarem totes les iniciatives possibles per evitar la corrupció política i farem una esmena a la totalitat al model de govern de Convergència i Unió en aspectes socials i econòmics.

Voldria començar adreçant-me al president per contestar l'oferiment que ens feia ahir de fer-nos càrrec de la cartera d'economia. Ho sento pel senyor Mas-Colell. I per això avui presentem una resolució, la número 20, sobre polítiques d'austeritat i economia catalana. Aquesta resolució és el nostre pla de treball per al Departament d'Economia, per a la gestió d'aquest departament. Així, president, si vostès voten avui a favor d'aquesta proposta de resolució, nosaltres estem disposats a estudiar la seva oferta.

Què és el que demanem, què és el que demanem en aquesta proposta de resolució? Impulsar un gravamen sobre les grans fortunes; eliminar el benefici fiscal del 20 per cent per compra d'accions en empreses que cotitzen en el mercat alternatiu borsari; eliminar el benefici fiscal del 30 per cent per la compra d'accions de *business angels*; reforma de l'impost de successions per recuperar el seu nivell recaptatori; reformar l'impost sobre patrimoni; nous impostos, com el de begudes ensucrades, alcohol o tabac, negociant amb l'Estat; eliminar beneficis fiscals als casinos; impostos ambientals a les emissions CO₂; un pla per combatre el frau fiscal a Catalunya. I puc continuar, tot i que no sé si encara la seva oferta està sobre la taula.

Encara que vostès ahir ens van voler fer creure que no hi havia marge, que la capacitat fiscal de la Generalitat estava segrestada per l'Estat i que tothom estava fent les coses de la mateixa manera, tant el neoliberalisme alemany com la socialdemocràcia francesa, nosaltres els presentem avui un seguit de mesures que demostren que no és cert el seu discurs, que el que no hi ha és voluntat, que per garantir els drets i el benestar de molts s'haurien de reduir els privilegis de pocs, i a això vostès no hi estan disposats. Tenim la sensació que hi ha una voluntat política de garantir beneficis als seus amics, a les seves elits, als més poderosos, a costa de qui sigui. Vostès clarament han decidit al costat de qui estan. Entre triar escoles de l'Opus o l'escola pública del meu barri, vostès han triat l'escola elitista; entre triar Capio i el CAP de Caldes, vostès han triat Capio; entre triar Abertis o evitar la sagnia que representa la C-55, vostès han triat Abertis, i entre triar

l'Hospital de Bellvitge o esmicolar l'ICS, vostès trien afeblir l'empresa pública més gran del nostre país. En definitiva, hi ha alternativa en allò més fonamental, en la política fiscal, però vostès no la volen aplicar, perquè volen continuar al costat d'aquells que controlen el país.

N'hi ha dos exemples clars. Educació: senyora Rigau, deroguin els concerts amb les escoles elitistes i destinin aquest import a recuperar el pressupost per retornar a les ràtios del 2010, 10,5 mestres per cada alumne, en comptes dels 12,5 actuals, i incrementar, doncs, la plantilla de docents. És una mesura que no depèn del Govern de l'Estat, que li diem d'on poden treure aquests recursos econòmics, els 29 milions d'euros que ens costen les escoles sexistes, i que ho destinem a finalitats per millorar el fracàs escolar, i vostès no volen, perquè la seva voluntat és una altra. En l'àmbit sanitari, aturin, senyor Ruiz, el programa «Visc+», per deixar de fer negoci amb les nostres dades sanitàries. Hi ha d'haver voluntat..., i aquí no hi té res a veure l'asfíxia del Govern de l'Estat, i sí que, molt, les seves voluntats polítiques.

Per tant, ens abstindrem des d'Iniciativa i Esquerra Unida en moltes de les seves resolucions, que podem compartir, primer, perquè les hem votat en resolucions o en d'altres plens, i segon, perquè són declaracions d'intencions sense compromisos pressupostaris al darrere. I serà una abstenció d'incrèdilitat d'aquest Govern. I els en poso un exemple. Vostès, Convergència i Unió, i també Esquerra Republicana, en la resolució sobre la paga extra dels funcionaris, en el punt quart diuen: «Recuperar la catorzena paga dels treballadors de la Generalitat i eliminar la reducció del 15 per cent de retribució i jornada aplicada als interins.» Evidentment, hi estem d'acord. Però és que en el punt cinquè, a continuació, sense esperar gaire, ja fan marxa enrere: ens diuen que cal plantejar al Govern de l'Estat, per fer possible el punt anterior, la necessitat d'incrementar els recursos a la Generalitat. Per tant, tornen a fer els treballadors públics hostatges de les seves polítiques.

Tenim també una obligació moral, l'obligació de fer una Catalunya políticament més neta. Els últims anys hi ha un element que pot posar la nostra democràcia en escac i mat, que és la corrupció, i alguna cosa més preocupant encara que la corrupció, que és la seva impunitat. Cal esclarir tots els fets; i aquí permetin-me que faci un incís i m'adrexi directament al Partit Popular, que, per cert, el Partit Popular no pot alligonar ningú, ni tan sols el més indigne dels defraudadors. Dit això, votarem a favor de la proposta de resolució que planteja el Partit Popular titulada «Els catalans tenen dret a saber», perquè defensem que els catalans i les catalanes tenim dret a saber; però tenim dret a saber-ho tot. Volem saber, evidentment, què ha passat amb el cas Pujol, però també volem saber què va passar amb el cas Bárcenas i volem saber què va passar a La Camarga. (*Remor de veus.*) Perquè només voler saber una cosa és fer teatralització de la corrupció, que l'únic que fa és fer-los còmplices.

I amb el cas Pujol Convergència i Unió entenem que no està actuant amb la contundència necessària, i hau-

rien de ser els primers interessats. I en les seves primeres declaracions fins i tot el president Mas va ser condescendent, després de la confessió de Jordi Pujol, al dir que sentia pena. Miri, davant d'una confessió de frau fiscal d'algué que ha exercit la presidència de la Generalitat de Catalunya durant vint-i-tres anys, el president actual el que no pot dir és que sent pena, i més si és també membre del seu partit. Ha de sentir enuig, ha de sentir indignació i ha de treballar per esclarir tot el cas.

Per això des d'Iniciativa i Esquerra Unida presentem una transacció amb Esquerra Republicana sobre aquest aspecte. I ara els diputats i les diputades de Convergència i Unió tenen una nova oportunitat de rebutjar aquestes actuacions delictives i indignes de qui ha exercit la presidència del país.

Què és el que demanem? Quatre punts senzills: re-provar i condemnar els actes delictius reconeguts per l'expresident Pujol, perquè els ha reconegut ell; personar-se el Govern en les causes on la Generalitat resulti perjudicada, per descomptat també en el cas Pujol, i expressar l'oposició al fet que es pressioni Andorra o la banca andorrana i, per tant, no col·laborar amb l'actitud obstruccionista de l'expresident, i considerar il·legítim que les parts personades en el cas Pujol ho vulguin utilitzar políticament contra un procés democràtic que ha engegat aquest país. Per tant, entenc que tenim una oportunitat...

I un tercer bloc important per a nosaltres és el de fer de Catalunya una Catalunya més lliure. L'11 de setembre teníem l'exigència d'una majoria social aclaparadora per mostrar políticament les dues grans fermeses que té el 9 de novembre: la unitat i la transversalitat. Damunt o davant de l'actitud immobilista, de l'actitud intolerant i de l'actitud antidemocràtica del Govern del PP, el que ens cal és unitat. Avui, amb la resolució conjunta que presentem Convergència i Unió, Esquerra Republicana, la CUP i Iniciativa - Esquerra Unida, estem a l'alçada d'aquesta exigència popular. La nostra coalició podríem haver presentat la nostra pròpia proposta de resolució sobre el 9 de novembre, a més de la unitària, però entenem que no és el moment de fer-ho. Som conscients que avui, que es trenqués aquella porcellana fila de què ahir parlava el president, és el que desitjava el Partit Popular, i el que desitja el Partit Popular mai no és bo ni per als treballadors ni per a Catalunya.

Per aquest motiu anuncio que ens abstindrem en totes aquelles resolucions que tenen a veure amb el 9 de novembre i que no són la resolució conjunta, perquè no és el moment de descafeïnar la unitat. Avui mostrem que tenim unitat i mostrem que tenim voluntat d'exercir aquesta unitat.

I què és l'important i el que volem destacar d'aquesta resolució? Primer, convocar la consulta d'acord amb els marcs legals dels quals ens dotem; segon, consultar el Parlament quan les circumstàncies ho requereixin, i tercer, fer una consulta amb totes les garanties democràtiques. Quines i quantes? Doncs, escoltin, les aprovarem el proper divendres amb l'eina de la Llei de consultes.

I acabo. També des d'Iniciativa i Esquerra Unida volem expressar un triple compromís. El primer: garantim la unitat fins al final d'aquest procés democràtic, que és el 9 de novembre, per fer una Catalunya més lliure. Segon: bastirem una alternativa política per demostrar que les coses es poden fer d'una altra manera i construir una Catalunya social. I tercer: expulsarem la corrupció de la política, perquè, sense una Catalunya neta, ni serà lliure ni serà justa.

I vull acabar. Ahir la presidenta del Partit Popular, la senyora Sánchez-Camacho, ens acusava d'hispanofòbia. Escolti, senyora Camacho, el nostre grup, i estic convençut que els altres grups que donem suport a la consulta del 9 de novembre, no tenim hispanofòbia. Ens agrada molt l'Espanya de Lorca, ens agrada molt l'Espanya de Machado, ens agrada l'Espanya de Labordeta, la Gran Vía madrilenya i, fins i tot, el barri del Gamonal de Burgos. Una altra cosa –i a vostès sí que els passa–..., el problema és que el Partit Popular té democracifòbia, té al·lèrgia a la nostra democràcia. Per tant... (*Aplaudiments.*)

Acabo. Tenim tres reptes i estem disposats a assumir-los amb totes les conseqüències: fer de Catalunya un país més lliure, fer de Catalunya un país socialment més just i fer de Catalunya un país políticament més net.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Señor *president* de la Generalitat, señores diputados, señoras diputadas, estamos en el debate de política general del Parlament de Catalunya. Es un debate para analizar cuál ha sido la actividad del Gobierno en el último año, en lo que quizá lleven de legislatura, y para debatir y aprobar propuestas de futuro. Lamentablemente, en el debate, como no podía ser de otra manera, ha acaparado la atención un elemento que todos conocemos, que es la deriva soberanista, el referéndum ilegal, el victimismo contra el resto de España. Y es normal, porque si este elemento es el eje central de la política del Gobierno, pues es normal que en un debate de política general sea de lo que más se hable.

Ciñéndonos al discurso del presidente Mas del otro día, básicamente había tres cosas destacables, a nuestro entender. Una era cómo hacía la descripción de la situación actual de Cataluña. Parecía que nos venía a decir que estábamos saliendo de la crisis, que todo iba mejor... Un discurso absolutamente triunfalista, irreal e injusto, que no se corresponde con la realidad. Y nosotros pensamos que se ha hablado muy poco en este debate de paro, de pobreza, de precariedad laboral, de recortes o de la situación insostenible que siguen

sufriendo los autónomos y las pequeñas y medianas empresas.

Otro de los puntos fuertes del discurso de señor Mas fue hablar de lo que van a hacer. Promesas eternas, unas promesas que algunas, de verdad, las hemos escuchado muchísimas veces, las hemos leído en muchísimos programas electorales de Convergència i Unió, pero nunca llegan.

Y, por supuesto, el gran tema: el debate identitario, el referéndum ilegal, el victimismo contra el resto de España y la imagen de que este Parlament, de que el Gobierno de la Generalitat no tiene prácticamente competencias de nada, no podemos decidir sobre nada y tenemos las manos atadas, cosa que también, por cierto, es una descripción absolutamente irreal.

Usted habló muy poco, señor Mas, de lo que han hecho. Y es normal, porque la actividad del Gobierno de la Generalitat de esta legislatura es francamente pequeña.

Nos pedía, en otro momento, comprensión: «Comprendan ustedes la situación, la dificultad del momento.» Sin duda alguna, que comprendemos la dificultad. No tiene que ser nada fácil ser presidente de la Generalitat: es difícil gestionar una empresa de diez trabajadores, imagínese ser presidente de 7 millones y medio. Podemos entender la dificultad, pero lo que no podemos entender ni tolerar es la inactividad del Gobierno, la falta de respuestas a estas situaciones, y, por supuesto, su equivocada prioridad con el debate separatista. En esto, desde luego, no pueden tener nuestra comprensión. Y realmente hay poco que analizar; de este último año, de estos dos años de legislatura, prácticamente de estos cuatro que llevan ustedes, hay poco que analizar si uno deja al margen, por supuesto, el gran tema identitario.

«Estamos en un momento histórico», nos decía. Y tanto que estamos en un momento histórico. Pero no porque hace trescientos años hubo una guerra de sucesión entre dinastías europeas, no, no; porque la crisis económica, social, financiera que estamos viviendo no tiene parangón en nuestra historia reciente. Claro que estamos en un momento histórico. Y los gobiernos que están en este momento histórico gobernando deberían centrarse en solucionar problemas, en llevar a cabo reformas profundas que son necesarias para solucionar los problemas actuales. Porque no solo hay problemas coyunturales de la crisis, sino estructurales. La tasa de paro que tenemos no es solo un problema de crisis, es un problema estructural insostenible. Las desigualdades sociales, la mala calidad educativa... La situación de crisis lo que ha aumentado es el sufrimiento de las familias con los recortes y la destrucción de empleo.

Pero ya partíamos de una situación de desventaja a la que tenemos que hacer frente. Y esto no solo son problemas de Cataluña, también son problemas del conjunto de España. Y aquí los señores de Convergència i Unió tienen mucho que decir. Porque ustedes, señores de Convergència i Unió, no solo han gobernado Cataluña casi treinta años; es que ustedes han gobernado también España; ustedes han sido la clave de

muchos gobiernos del Partido Popular y del Partido Socialista; también ustedes se han repartido el pastel en el conjunto de España, aprobando leyes orgánicas, presupuestos generales del Estado, reformas sectoriales importantes. Cuando ustedes critiquen esa España que supuestamente vive, subvencionada, de nosotros, cuando ustedes hablen de esa España que nos roba supuestamente, piensen que España también es obra suya, y ustedes son cómplices y partícipes de lo que es este país.

A nosotros nos gustaría que ustedes se centraran en gobernar Cataluña y no en estar en el Gobierno de Cataluña únicamente para alimentar el victimismo, para derivar responsabilidades y para llevarnos a los catalanes a un callejón sin salida. A nosotros nos gustaría que ustedes gobernarán para afrontar las reformas profundas que este momento histórico por la crisis merece. Y no es fácil; sin duda, no es fácil. Nosotros reconocemos la dificultad. Pero lo que no podemos tolerar es la deriva separatista que ustedes han impulsado. Porque su debate identitario, cuando ustedes hacen del debate identitario su primer ámbito político, no solo están generando fronteras entre los ciudadanos, no solo están fracturando la sociedad catalana, es que su debate identitario nos está haciendo perder a los catalanes mucho tiempo, muchos recursos públicos y muchas oportunidades que probablemente no volverán, porque estamos en un momento histórico de crisis.

Nosotros, en este Pleno de debate de política general, hemos presentado ciento cincuenta medidas, articuladas –no se asusten– en veinte propuestas de resolución. Y hemos pedido algunas cosas que son fundamentales. La primera de ellas es que se respete la democracia, que se respete el estado democrático de derecho, que se garantice la seguridad jurídica y que se garantice los derechos de los ciudadanos. Y, por tanto, nosotros no vamos a tolerar lecciones de democracia de nadie que proponga saltarse las leyes, incumplir las resoluciones judiciales o subirse a un balcón de la Generalitat a proclamar la independencia de Cataluña. Nosotros no lo vamos a permitir.

Y no vamos a permitir tampoco que ustedes se salten la democracia para aprobar cosas como estas, como la propuesta que ustedes van a hacer de *estructures d'estat*. Lo que están diciendo aquí es que ustedes van a desmontar la autonomía catalana para crearse un país nuevo, sin leyes, para ustedes. ¿Eso es democrático? ¿Eso es democrático, para ustedes? Para nosotros, desde luego que no.

Y hemos presentado otro conjunto de medidas para luchar contra una de las grandes lacras que tiene este país, que es la corrupción. Y hemos pedido, en este Pleno y en la Junta de Portavoces, que se cree la comisión de investigación sobre el caso Pujol y Convergència.

Y aquí hace falta decir que los ciudadanos sepan que hemos propuesto en la Junta de Portavoces que, en el debate que ustedes han tenido tanta prisa por convocar para el viernes para la Ley de consultas, se aprovechara la ocasión para que se vote la creación de la

comisión de investigación del caso Pujol y del caso Convergència. ¿Y saben ustedes cuál ha sido la posición de los demócratas, supuestamente, de los que van dando lecciones de democracia, de Convergència i Unió y Esquerra Republicana? Decir que no. Convergència i Unió y Esquerra Republicana han votado en contra de que en el próximo debate del viernes se vote la creación de la comisión de investigación que nosotros, desde Ciutadans, junto con otras fuerzas, hemos propuesto.

Por tanto, no vamos a tolerar lecciones de democracia de los que se quieren saltar la democracia y de los que quieren tapar la corrupción. No van a encontrar ustedes una «estelada» tan grande para tapar toda la corrupción que hay en un su partido y en Cataluña (*aplaudiments*), no la van a encontrar –no la van a encontrar.

Otra propuesta que le hacemos, señor Mas, es que usted reinicie las negociaciones para un nuevo sistema de financiación de la Comunidad Autónoma de Cataluña, porque es francamente mejorable el sistema de financiación de las administraciones públicas, de las comunidades. Nosotros, los catalanes, no queremos renunciar a un mejor sistema de financiación de nuestros servicios básicos porque ustedes hayan decidido montarse en un barco o en un transatlántico –ahora parece que han ascendido, ¿eh?, de «barco» a «transatlántico»– hacia Ítaca; nosotros queremos un mejor sistema de financiación de las comunidades autónomas.

También hemos presentado muchas medidas para garantizar la sostenibilidad y la calidad de los servicios básicos; servicios que ustedes están desmantelando. Y vamos a pedir un pleno extraordinario –a ver qué vota el resto de grupos– sobre el modelo de sanidad, que es una gran preocupación de los ciudadanos y que está siendo fuertemente azotado por las políticas de este Gobierno. En educación, en sanidad, en bienestar social, en justicia, hemos presentado medidas, porque para nosotros esto es lo importante, esto es el músculo del sector público, ahí es donde a los ciudadanos les vale la pena pagar impuestos, para tener servicios de calidad.

Y, por otra parte, hemos pedido también –como siempre, no les sorprenderá– optimizar la administración pública, fortalecer el músculo de la Administración, de los servicios básicos, y eliminar la grasa de la Administración pública, las duplicidades, las estructuras políticas, esas que no aportan nada al ciudadano y que el ciudadano no tiene por qué pagar.

También hemos presentado otras reformas para crear empleo –para crear empleo. El empleo es un problema estructural, como decíamos, que tenemos en este país, y necesita reformas integrales para poderle hacer frente; reformas de políticas activas de empleo, pero también educativas, y también de coordinación de los diferentes servicios.

En definitiva, señores del Gobierno, nosotros pedimos que ustedes prioricen mejor, que ustedes gasten mejor el dinero público y que gestionen mejor las competencias que tienen, que son muchas y muy importan-

tes. Y que asuman las responsabilidades, también, y que no intenten tapar la corrupción con ninguna bandera identitaria. Y esto no es ningún brindis al sol. Nosotros no somos como otras fuerzas políticas, que proponen que no se toque nada, que no se toquen los medios de comunicación, que no se toquen las subvenciones a entidades afines, que no se toque la acción exterior, que no se toquen las estructuras políticas, pero que se aumente el gasto social. No. Nosotros no hacemos brindis al sol. Nosotros..., igual que proponemos que se reduzca la grasa del presupuesto y se fortalezca el músculo, porque nosotros, señor Mas y señores del Gobierno, tenemos una orientación mucho más destinada a la gestión y al gobierno de lo que ustedes se piensan.

Por tanto, nosotros, desde Ciutadans, y con esto acabo, señora presidenta, les pedimos que abandonen la deriva separatista, el debate identitario que está fracturando la sociedad catalana y que tanto mal ha hecho en la Europa del siglo XX; que respeten la democracia –que respeten la democracia–, que respeten las leyes democráticas, el estado de derecho y las sentencias judiciales, y que gobiernen para todos y por todos los catalanes, centrándose más en lo que nos une y no en lo que nos separa.

Si no se ven ustedes capaces de gobernar de esta manera, la única solución que les queda es convocar elecciones autonómicas para dar paso a un gobierno que sí que quiera asumir las competencias de Cataluña, que sí que las considere muchas e importantes, y que quiera gobernar por todos los catalanes. Nosotros queremos sacar a Cataluña de la crisis y no queremos que ustedes se centren en sacar a Cataluña de España y de la Unión Europea.

Muchas gracias, señora presidenta, señor presidente de la Generalitat, señores diputados, señoras diputadas.

(*Applaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula la senyora Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Bé, bona tarda. Doncs, abans de res, una prèvia, i és que nosaltres hem llegit el moment d'una manera bastant diferent de com ho feia el president i bastant diferent de com ho feien alguns grups. Nosaltres, malgrat el missatge de tranquil·litat que es donava als mercats l'altre dia en el debat de política general per part del president, entenem que estem en un moment d'excepcionalitat, que estem en un moment d'excepcionalitat social, que estem en un moment d'excepcionalitat democràtica, també nacional, també de gènere, i que, davant d'aquest moment d'excepcionalitat, no cal, no va bé repetir de nou les mateixes receptes que ens han portat al moment en el qual estem; cal una passa més per a evidenciar que hi ha certes coses que estan obsoletes: els pactes de la Transició estan obsolets; aquells pactes que ens lligaven a l'autonomisme

com a àrees a mida de les burgesies locals estan obsolets; els pactes, a més, que ens han lligat al capitalisme com a mode de viure estan obsolets, i els pactes que ens lliguen, a les dones, com a ciutadanes de segona estan obsolets.

Davant tota aquesta obsolescència, cal que plantegem una alternativa de país i cal que la plantegem ara; cal que el moment sigui destituent i constituent; cal que comencem a construir una cosa en la qual capiguem totes i tots, que sigui igualitària, que sigui justa.

Dèiem, o podem dir, en primer terme, que nosaltres reconeixem una sobirania; a part de la sobirania que es pugui declarar a les institucions, en reconeixem una de clara, que és la sobirania del poble. I aquest poble ja fa temps que està exigint, ja fa temps que ha decidit, ja fa temps que s'està mobilitzant i ja fa temps que majoritàriament està demanant celebrar el referèndum el 9 de novembre.

I per a això són clau dos coses –abans, en el debat, les apuntava el meu company Quim Arrufat. És clau reconèixer que aquestes mobilitzacions, totes les mobilitzacions que han anat passant aquests últims anys, no només podem posar-les en valor, sinó que d'allà ha sortit un mandat popular que està clar, que a més a més està expressat amb la correlació de forces, també, en aquest Parlament, que va derivar en una declaració de sobirania, i que, per tant, la manera de posar en valor aquestes reivindicacions és agafar de les seues exigències un mandat clar, que és la celebració de la consulta. I també que la unitat institucional per a portar a terme la consulta i, per tant, executar-la és imprescindible. I en aquest sentit nosaltres hem donat suport a la declaració que es feia, unitària.

Però, sabent tot això, l'única manera, veient quin pas-sat hem tingut com a poble, veient com s'ha fonamentat a base de pactes de traïció, veient com les autonomies han anat aixafant-nos com a poble, l'única manera en què es garantirà la voluntat popular, l'única manera en què podem obeir, precisament, les reivindicacions, en què podem obeir aquest mandat que ja està clar, que està expressat, l'única manera, és celebrant el referèndum el 9 de novembre, amb independència de la suspensió del Tribunal Constitucional.

Nosaltres ja ho hem dit uns quants cops, i hi insistim: la desobediència ha estat el motor de la transformació social en la història de la humanitat; la desobediència, a més a més, ha forçat tots els canvis socials necessaris per a millorar les condicions de vida no només de la classe treballadora sinó de tots i totes. La desobediència, a més a més, en el nostre cas, no sols és legítima sinó necessària. I d'aquí al 9 de novembre haurem de ser ben conscients –ben conscients– que les mobilitzacions caldrà expressar que són el garant, que són, per tant, el sometent que no hi haurà cap desviació i cap pacte, cap passa enrere, cap intent de retrocedir en el que ens hem compromès, en el que totes i tots, aquí, de manera majoritària, ens hem compromès, que és a celebrar el referèndum el proper 9 de novembre. I, en aquest sentit, quan arribi la suspensió, nosaltres demanem que es celebri un ple extraordinari

ri per a poder parlar de quines accions conjuntament prenem i com reaccionem davant aquesta suspensió.

I insistim en una cosa que és clau, que és que aquest procés de trencament amb l'Estat espanyol només ens pot servir per a viure millor si implica la generació d'un procés constituent on construïm aquest nou país que moltes i molts volem des de fa molt temps, on construïm aquest país que necessàriament ha de ser antipatriarcal, que necessàriament ha d'esborrar els límits autonòmics, que necessàriament, a més a més, ha de capgirar aquest ordre social, polític i econòmic que està fent malviure la majoria de la nostra població. I, si el sistema és injust –i sembla que fins i tot el president ho reconeixia l'altre dia–, per què no construïm una alternativa? No pot venir aquí el president i dir-nos que el moment d'excepcionalitat sí, evidencia que és un sistema injust, però que no hi ha cap alternativa històricament que hagi servit, i com que no hi ha cap alternativa que hagi servit, doncs, seguim amb el que tenim.

Bé. El primer no és cert: alternatives n'hi ha; n'hi ha perquè processos que estan acabant fent unes alternatives millors en l'ordre d'una millor justícia social, en l'ordre d'una millor economia més democràtica, en l'ordre d'una major igualtat de les dones existeixen. Ara, el que tampoc podem fer –i ens equivocariem si ho fèssim– és copiar-los acríticament, és importar-los i dir que això és el nostre procés. Els processos de llibertat els construeixen els pobles, i, en aquest sentit, el nostre està començant-ne un i n'està començant un que no només vol decidir sobre el seu futur nacional, sinó que vol decidir sobre tots els aspectes que l'afecten.

Una alternativa pròpia per a nosaltres passa, clarament, per acabar amb el capitalisme. I entenem que acabar amb el capitalisme és un procés llarg, és un procés, a més a més, costós i és un procés que toca privilegis, que toca molts privilegis de molta gent que està representada en aquesta cambra, que pot provocar riure en els que més tenen però que als que no en tenen tant no només els provoca zero riure, sinó que, a més a més, el veuen necessari. (*Remor de veus.*) Dèiem...

La presidenta

Un moment, senyora diputada, disculpi, un moment... (*Pausa.*) Ja pot continuar.

Isabel Vallet Sánchez

Gràcies. Dèiem que en aquest procés, perquè necessàriament ha de ser un procés que és complementari a un procés social, que no pot ser exercit des de la institució o també ens equivocariem en aquest procés, hem de començar per una mesura realista, que és el no-pagament del deute. I quan el senyor Mas-Colell ens ve i ens diu «això no és realista», doncs, li posarem les dades històriques: l'Estat espanyol en la seua història ha deixat de pagar el deute catorze vegades –en la seua història–; dels anys noranta, de l'any 90 a l'actualitat, nou països europeus han deixat de pagar el deute sobirà. Per tant, realista ho és perquè ha pas-

sat; per tant, és una qüestió de voluntat política o de valentia política en tot..., dues circumstàncies que jo crec que en aquest Govern no es donen.

Dèiem que la independència ha de servir per canviar-ho tot, que la independència ha de servir perquè qualsevol ajust estructural, perquè qualsevol privatització, perquè qualsevol canvi en la cessió de les mans públiques a les mans privades el decidim entre totes i tots. Dèiem, a més a més, que si vostès se situen en aquesta idea que els diners són els que són i amb aquests diners podem fer el que podem fer, nosaltres els diem que tenen el deure de recaptar més, que tenen el deure de recaptar dels que més tenen, i, en aquest sentit, els hem proposat moltes coses.

I per començar a dibuixar aquest país cal sobreviure o cal que bàsicament la majoria, que és qui l'ha de dibuixar, pugui sobreviure. I, a grans trets i de manera bastant clara i quotidiana, resumiré el que demanem: menjar, casa, llum, aigua, gas i treball digne. Això, i molts altres punts, i explicat d'una altra manera: menjar, aigua, gas, casa, llum, treball digne, sense que aquestes coses puguin donar-se sense les altres. És a dir, no entenem que un procés de llibertat s'estigui fent al marge o sobre el patiment de la gent.

En aquest sentit, demanem clarament el reconeixement al dret a l'alimentació com un dret inalienable i com un dret no qüestionable per cap institució però demanem que, respecte a la sanitat, s'aturi tot aquest procés de descapitalització permanent, que s'aturi el projecte «Visc+», que s'aturi la creació del consorci i l'esquarterament de l'ICS, que s'acabi amb les portes giratòries, etcètera.

Sobre el treball..., sobre un treball digne per a poder plantejar qualsevol tipus de relacions laborals... –si ho volen catalanes, si no ho volen no catalanes–, s'ha d'acabar amb la reforma laboral; però, sobretot, s'han de donar garanties de futur a tots aquells treballadors i treballadores que estan implicats en els ERO i que no tenen cap altra sortida de futur si l'Administració no s'esforça en posar-ne una sobre la taula.

Molts partits han insistit que cal fer net. Nosaltres també ho entenem així. Cal fer net de la corrupció. Cal treure la podridura d'una part del sistema. Hem proposat, a més a més, una mesura que hauria de ser... (*Remor de veus. Pausa.*) Gràcies. Hem proposat una mesura que entenem que hauria de ser, doncs, urgentíssima, que és la personació de la Generalitat en totes les causes obertes de corrupció política, i que entenem que no és admissible que no estigui ja personada en el cas Innova, però encara ho és menys que pagui els advocats d'alguns imputats.

També volem que es creï una comissió d'investigació sobre el model de finançament i les infraestructures, que també en els últims anys han suposat un drenatge de recursos públics als beneficis privats i que per començar a caminar, dèiem, cal canviar moltes coses. Cal un país sobirà energèticament, alimentàriament, econòmicament... Volem un país sense violències on les dones siguem iguals, on, a més, es reconegui el nostre treball de cura, el nostre treball reproductiu, on, en cap cas i sota cap govern, no es qüestioni el nos-

tre dret a decidir sobre el nostre propi cos. Volem un país que posi en valor la seua llengua, que senti com a pròpies totes les agressions a la llengua que es donen al País Valencià i que també es donen a les Illes. Volem un país on la cultura no sigui un bé mercantil, ni la sanitat, ni l'ensenyament. Volem un país solidari i compromès amb els drets humans. Volem un país que reconegui la lliure determinació dels pobles, per tant, l'alliberament dels pobles.

Finalment –i veig que ja em toca acabar–, una reflexió que és que finalment volem que el Parlament estigui a l'alçada del moment. I perquè estigui a l'alçada del moment, quan ens facin triar, quan ens facin decidir si ens posem al costat de la gent o si ens posem al costat d'aquells que ens volen negar el futur com a poble, nosaltres tenim l'obligació de posar-nos al costat de la gent. I al costat de la gent vol dir que ahir, avui i demà el futur es construeix desobeint: nosaltres el dia 9 de novembre volem votar.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació té la paraula l'illustre senyor Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el sentit de les votacions que avui formularé, com en el passat, té la vocació de ser coherent: de ser coherent amb un programa electoral, com estic segur que tots ho pretenen en la seva acció parlamentària, i de ser també coherent amb un vell principi, tantes vegades proclamat per Joan Reventós: que som socialistes i catalanistes per les mateixes raons.

I una triple orientació: en primer lloc, la defensa d'una alternativa econòmica, que vol dir redistribució de la riquesa i defensa dels serveis públics de qualitat; la lluita implacable contra la corrupció –els ciutadans, diputades i diputats, ens volen als governants més lliures, amb menys hipoteques i amb menys amistats per-rilloses–, i la defensa inequívoca del dret a decidir, no perquè ens cridi la història, sinó perquè ens crida el futur dels nostres ciutadans: no per essencialismes, ni identitarismes, ni tan sols per sentiment de pertinença, sinó per als nostres fills, per als nostres pares, per als treballadores i els seus drets, per als nostres barris, per als nostres aturats. Avui estar al costat del dret a decidir és estar al costat de la immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, que és allà on ha estat sempre el socialisme català.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Maria Mercè Jou.

M. Mercè Jou i Torras

Gràcies, presidenta. President, vicepresidenta, consellers, diputats i diputades, havia pensat començar d'una altra manera, però, en virtut de la intervenció del senyor Millo, he pensat: «Ostres!, no sé si tinc el seu permís per dir el que crec que he de dir i com ho he de dir», perquè m'ha fet la sensació que, una miqueta, ell volia posar la barrera del que es podia arribar a dir i el que no; però, en tot cas, ho acabaré dient. I permetin-me, els meus companys de Convergència, que faci un allegat com a militant que sóc d'Unió Democràtica: miri, senyor Millo, com a militant d'Unió Democràtica –que vostè últimament sembla que no sap fer res més que parlar d'Unió–, de vegades a mi..., i no s'ho agafi malament, eh?, però em recorda el Groucho Marx, amb aquelles coses que deia abans, no?: «Aquestes són les meves conviccions, però si no li agraden en tinc unes altres.» (*Alguns aplaudiments.*)

I ara sí que començo com volia començar –i és igual com ho vaig fer, sortosament, en l'altre debat de política general–: donant les gràcies als diputats de Convergència i Unió i, per descomptat, també, als d'Esquerra Republicana perquè una vegada més hem estat capaços de posar-nos d'acord en presentar unes PR conjuntament entre els dos grups; unes PR que el que pretenen és reforçar i orientar el que ha de ser l'acció de govern d'aquests propers dies i mesos; i, per descomptat, també, sobretot, donar les gràcies a Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i a la CUP, que, conjuntament també amb Esquerra Republicana i, naturalment, amb Convergència i Unió, hem estat capaços de presentar una proposta sobre la consulta.

Crec que en aquest debat s'ha parlat de moltes coses, però, sobretot, s'ha parlat de la importància que té el consens i la força que té la unitat. El president s'hi va referir, i a mi em va agradar la frase, per això me l'he apuntada, que és: «porcellana fina que cal saber cuidar amb delicadesa i amb maneres suaus».

Doncs bé, una vegada més hem sigut capaços de posar-nos d'acord, i que consti que no és fàcil, perquè cadascú de nosaltres tenim la nostra manera de veure les coses, i, per tant, tots plegats hem de renunciar a allò que voldríem en ares d'aquest consens.

Per tant, jo no puc fer més que agrair-ho, i que, a més a més, crec que amb aquesta posició estem fent allò que ens demana, si més no, una part de la població catalana, que en aquests aspectes sapiguem anar a la una; que sapiguem renunciar cadascú a aquella miqueta de cosa per poder tenir un horitzó comú.

En aquest aspecte, però, ens sap greu la proposta que presenta la CUP. Hi continuo pensant, i ens sap greu, senzillament, perquè pensem, primera, que hem d'anar a la una, i segona, perquè allò que aprovarem d'aquí a una estona ja diu que «passi el que passi, el Parlament ja decidirem en cada moment què fem». Per tant, crec que no és bo avançar escenaris, i, per tant, ens sap greu, doncs, aquest posicionament.

El que sí que també volia remarcar és que la major part de les propostes de resolució que presentem con-

juntament amb Esquerra Republicana fan referència a l'estat del benestar, a l'economia productiva, a la creació de llocs de treball. Per nosaltres això és una prova més que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, però crec que també podria parlar, en aquest cas, d'Esquerra Republicana, sí, evidentment, que estem preocupats per la consulta, però estem, sobretot, preocupats d'allò que preocupa el conjunt dels catalans, i, per tant, feina, economia productiva, estat del benestar, creació d'ocupació. Tots aquests aspectes són els que realment han ocupat molta part de les nostres propostes de resolució i crec que també –perquè jo sí que el vaig escoltar atentament– una gran part del discurs o de la presentació que va fer el nostre president.

Volia també destacar una miqueta les propostes de resolució que d'alguna manera havíem pactat. Però és que s'han dit tantes coses que em veig obligada a no parlar tant de les propostes de resolució i sí una miqueta a parlar de coses que s'han dit aquí, no?

És evident que nosaltres, ja ho he dit, estem preocupats pel benestar de la gent, per la seva feina, i que això va per apostar per l'economia productiva també, no? I és evident que també estem preocupats per quina és la situació del nostre país. I nosaltres pensem que de la manera que estem ara la situació és insostenible, perquè pensem que l'actitud que té el Govern central està frenant el nostre desenvolupament i que això perjudica greument el benestar dels nostres ciutadans.

I és per aquest motiu que nosaltres volem *preguntar* als catalans quin és el futur polític que volen per a Catalunya. I ho han sentit bé, volem *preguntar*; n'hi han d'altres que el que volen és *imposar*. I a mi aquesta..., tot el que he viscut aquests dies m'ha recordat una frase que estudiava quan era jove, que és «tot per al poble, però sense el poble», una miqueta és el que he anat sentint, no?, perquè tothom té el que vol, però el que no volen escoltar és el que realment el poble vol. Ara, això sí, després s'omplen la boca de participació ciutadana; fins i tot saben interpretar el que vol la majoria silenciosa. Nosaltres, en canvi, no volem interpretar ningú, senzillament volem fer una pregunta, una pregunta que dona cabuda a totes les possibilitats, i, a partir d'aquí, fer cas a aquest resultat, sigui el que sigui, fer-ne cas.

I, en tot cas, també m'agradaria que quedés molt clar: nosaltres no tenim un enfrontament amb o entre els espanyols. No ho volem, això, no estem cercant això. Nosaltres, en tot cas, el que tenim en aquests moments és un enfrontament amb el Govern central. I tenim un enfrontament amb el Govern central perquè nosaltres pensem que el que estem demanant és una qüestió de voluntat política, no és una qüestió de legalitat. I aquí hi ha una gran diferència.

Continuo amb aspectes que crec que també és important..., sobretot el que he sentit avui. Demanen la comissió d'investigació. Home, a mi, segons qui la demani, em mereix tots els respectes del món; hi han altres casos en què no, senyor Millo. Sap vostè que Madrid té dinou comissions d'investigació aturades?

Sap vostè que ha vetat, el PP, fins a quatre vegades les comissions d'investigació sobre el cas Bárcenas?

També ens demanen, per exemple, sense anar més lluny, que aquelles persones que puguin tenir accions en empreses que contractin amb l'Administració pública no puguin tenir càrrecs públics. Li recordo en quines empreses tenia accions el senyor Arias Cañete i fins quan va renunciar...? Home, jo li ho dic, perquè, clar, és molt fàcil demanar que uns es comportin d'una manera determinada, però crec que el primer que s'ha de fer és complir amb l'exemple. Igual que dir que les persones imputades no poden tenir càrrecs. Jo els recordo, sense anar més lluny, que vostès en tenen al voltant de cent. Per tant, primer compleixin... (*Veus de fons.*) No, no, a nivell d'Espanya. Perquè, clar, vostè és a nivell d'Espanya... (*Veus de fons.*) Oh, sí, clar –clar. Depèn de qui pensa una cosa, depèn de qui en pensa una altra. Està molt bé aquesta, senyor Millo. M'ha agradat aquesta actitud.

I per altra banda, doncs, vostè ha parlat de diàleg. D'acord, diàleg. Li recordo el pacte fiscal, la LOMCE, la unitat de mercat..., només per posar-ne quatre exemples. On està el diàleg?

També volia parlar un moment, abans d'acabar, de la senyora Arrimadas i Ciutadans, no? Jo crec que el senyor Mas, igual que ho reflecteixen les nostres propostes de resolució, en la major part del seu discurs no va parlar de consulta. Una altra cosa és que a vostès aquest tema els interessi molt. Però ell bàsicament va parlar del que s'estava fent, del que s'havia fet i, sobretot, de quin resultat s'estava obtenint. I, a més a més, si en aquests moments el senyor Rajoy es pot omplir la boca que estan millorant les condicions econòmiques a l'Estat espanyol –que ens n'alegrem tots–, una gran part la deu al comportament que està tenint l'economia catalana. I això crec que ho va dir més d'una vegada.

I sí, és veritat, nosaltres hem col·laborat molts anys –molts anys– en la construcció d'una Espanya moderna. Hi vam col·laborar amb tota la bona fe, li ho dic seriosament, perquè volíem construir un estat que respectés a totes les nacions d'aquest Estat. Però sap què passa? Que ha arribat un moment que veure que la nostra gent passa moltes dificultats –moltes dificultats–, que continuem contribuint a aquest sistema de solidaritat (*remor de veus*)...

La presidenta

Un moment, si us plau...

M. Mercè Jou i Torras

...i que hi ha gent...

La presidenta

Un moment, si us plau. Acabaré donant noms dels diputats que estan contínuament cridant i fent remors en el Ple; acabaré donant-ne noms. (*Pausa.*) Pot continuar.

M. Mercè Jou i Torras

Gràcies, presidenta. Doncs, com deia, nosaltres, tot i les dificultats que tenim, i crec que han quedat paleses, perquè tots han rondinat pel mateix aspecte, i ho compartim... Ara, tinguin en compte una cosa: nosaltres continuem contribuint a aquest sistema. N'hi han d'altres que continuen rebent d'aquest sistema i van abaixant impostos i es pengen medalletes que van abaixant impostos. I això arriba un moment que és totalment i absolutament insostenible. Expliqui vostè, als ciutadans de Catalunya que ho estan passant malament, aquesta mena de distribució que tenim dels recursos de tots. I després els diu, igual que ens ho diu a nosaltres, que estem sent una cosa molt estranya.

I per acabar, senyora Arrimadas, jo li ho permeto gairebé tot, però molt amb compte amb les frases del mal que han fet els nacionalismes a Europa en el segle XX, perquè, fet aquí i de la manera que ho ha fet, la intenció que fa és molt dolenta. Jo sempre respectaré la discrepància política, només faltaria. Ara, comparar certes coses, em fa l'efecte que més que discrepància política..., no voldria qualificar-ho, però és una miqueta fort per tot plegat.

Per la resta, lògicament, nosaltres votarem a favor de totes les propostes de resolució presentades, i també votem a favor d'algunes propostes de resolució d'Esquerra Unida i Alternativa - Iniciativa per Catalunya Verds, alguna del PSC, una de Ciutadans, miri, i també d'una altra transacció que s'ha fet amb Ciutadans (*remor de veus*), i també de la CUP. Home, mira, doncs, veurem després, en les votacions, si aquesta obertura de mires que tenim com a Grup de Convergència i Unió es reflecteix en els altres grups.

Moltíssimes gràcies.

(*Aplaudiments. Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Millo?

Josep Enric Millo i Rocher

Sí, presidenta, per una al·lusió personal que s'ha fet en la intervenció de la diputada Jou.

La presidenta

Trenta segons.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies. Només, molt breument, dir-li a la diputada que després de la seva intervenció en l'al·lusió cap a mi, que ha estat aplaudida amb entusiasme pels diputats d'Esquerra Republicana –suposo que com a conseqüència del canvi de principis seus cap a l'independentisme, cosa que altres no hem fet mai–, que en tot cas escolti (*remor de veus i aplaudiments*)..., que en tot cas escolti atentament les opinions dels seus companys de partit, el que diuen en privat i no s'atreveixen

a dir en públic, potser per por a perdre el càrrec que ocupen.

(Veus de «Molt bé!» i aplaudiments.)

La presidenta

Demano als membres de la Mesa i als portaveus dels grups parlamentaris que ens reunim en la Sala de Grups en dos minuts i que abans de les set continuem el Ple.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i nou minuts i es reprèn a les set i dotze minuts.

La presidenta

Senyores diputades i senyors diputats, reprenem la sessió amb la votació de les propostes de resolució.

Abans de començar les votacions, els faig avinent que, d'acord amb l'article 84 del Reglament, per a aquesta sessió plenària la diputada Maria Senserrich, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i la diputada Rosa Amorós, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, han delegat el seu vot per motius de maternitat en els portaveus dels seus grups, el senyor Jordi Turull i la senyora Marta Rovira.

Donar la benvinguda, em permetran, a la diputada Assumpció Laïlla, que avui està amb nosaltres, i felicitar-la per la seva nena. *(Aplaudiments.)*

Iniciem la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada al Registre General del Parlament.

Procedirem, doncs, a la votació de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Votem la proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 88 en contra i 12 abstencions.

La número 3 ha estat transaccionada i, per tant, es veurà al final.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 70 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 70 en contra i 19 abstencions.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 89 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 70 en contra.

Votem la número 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 59 vots a favor, 70 en contra i 3 abstencions.

La proposta número 12 ha estat transaccionada i, per tant, es veurà al final.

Votem la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 88 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 89 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la proposta número 15.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 73 en contra i 32 abstencions.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 70 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 70 en contra.

Votem la número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 89 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 89 en contra i 12 abstencions.

I votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 101 en contra i 14 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Votem la proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 98 en contra i 3 abstencions.

La proposta número 2 ha estat objecte de transacció.

I, per tant, votarem la número 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 68 en contra i 30 abstencions.

Passem ara a votar la proposta número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 56 vots a favor, 68 en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta..., la número 5 està transaccionada.

Per tant, passarem a la número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 68 en contra i 21 abstencions.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 69 en contra i 38 abstencions.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 89 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 109 vots a favor i 22 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 70 en contra i 19 abstencions.

La número 11 ha estat transaccionada.

I, per tant, votarem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 68 en contra i 30 abstencions.

Votem la número 13.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 105 vots a favor, 19 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 70 en contra i 22 abstencions.

Atès que la proposta número 15 ha estat transaccionada, votarem ara la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 70 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 70 en contra.

Votem ara la proposta número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 70 en contra i 47 abstencions.

Votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 89 en contra i 12 abstencions.

Passarem a les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Senyor Santi Rodríguez...

La iniciem amb la votació de la proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 104 en contra.

Votem la número 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 70 en contra i 32 abstencions.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 70 en contra.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 84 en contra i 20 abstencions.

Votem la número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 70 en contra i 17 abstencions.

La número 6 ha estat transaccionada.

I, per tant, votarem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 120 en contra i 3 abstencions.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor i 73 en contra.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 70 en contra i 35 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 70 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 103 en contra i 19 abstencions.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 29 vots a favor i 103 en contra.

Votem ara la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 46 vots a favor i 85 en contra.

Votem ara la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 52 vots a favor i 80 en contra.

La número 15 ha estat transaccionada.

I, per tant, passem a votar la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 70 en contra i 19 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 70 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 104 en contra.

Votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Seguim ara amb les propostes de resolució del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. (*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

(*L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...les propostes número 1, 4, 5 i 6. Són les curtes, eh? (*Remor de veus.*)

La presidenta

Doncs, abans de votar la proposta número 1, la vicepresidenta primera la llegirà.

La vicepresidenta primera

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a acatar, complir i donar compliment de manera immediata a les interlocutòries i altres resolucions que dicti el Tribunal Constitucional amb relació a la Llei de consultes populars no referendàries i al decret de convocatòria de la consulta que el Govern té previst convocar per al proper 9 de novembre d'enguany.»

La presidenta

Passem a la votació de la proposta número 1.

Comença la votació. (*Remor de veus.*)

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 83 en contra i 22 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 83 en contra i 22 abstencions.

Abans de votar la número 4, hi donem lectura.

El vicepresident segon

«Proposta de resolució número 4. Els catalans tenen dret a saber. El Parlament de Catalunya manifesta la

necessitat de crear en seu parlamentària una comissió d'investigació amb relació a l'existència de comptes corrents bancaris en paradisos fiscals a nom de càrrecs i excàrrecs públics de la Generalitat, al seu enriquiment il·lícit i/o al cobrament de comissions il·legals.»

La presidenta

Passem a la votació de la número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 69 en contra.

Abans de votar la número 5, hi donem lectura.

La vicepresidenta primera

«El Parlament de Catalunya insta el president de la Generalitat a comparèixer davant la cambra per donar explicacions sobre: u, si el Govern té previst declarar unilateralment la independència de Catalunya; dos, els suposats cobraments de comissions il·legals per a l'adjudicació d'obra pública de la Generalitat i el paper que, com a responsable del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, Economia i Finances i conseller en cap, tenia en els suposats cobraments.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta proposta.

Comença la votació. (*Remor de veus.*)

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 83 en contra i 22 abstencions.

Abans de votar la número 6, també hi donem lectura.

El vicepresident segon

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a: u, abonar als empleats públics de la Generalitat, amb caràcter retroactiu i en els propers tres exercicis pressupostaris –2015, 2016 i 2017–, l'import de les pagues extraordinàries que no han estat abonades per decisió del Govern de la Generalitat des de l'any 2011; segon, no vincular el pagament de les pagues extraordinàries dels empleats públics de la Generalitat a la recaptació de l'impost sobre dipòsits bancaris; tercer, incloure en els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2015 el pagament de la totalitat de les pagues extraordinàries als funcionaris públics en aquest exercici.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta proposta.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor i 70 en contra.

Votem la número 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 102 en contra i 12 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 86 en contra i 28 abstencions.

Votem la número 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 83 en contra i 21 abstencions.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 85 en contra i 18 abstencions.

Votem la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 102 en contra i 3 abstencions.

Votem la 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 70 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 15.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor i 105 en contra.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 89 en contra i 13 abstencions.

La proposta número 17 ha estat transaccionada.

Per tant, votarem ara la proposta número 18.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 83 en contra i 31 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 86 en contra i 19 abstencions.

I votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor i 86 en contra.

Passem ara a les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Votem la número 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 47 en contra i 13 abstencions.

Votem la número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 23 en contra i 41 abstencions.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 13 en contra i 40 abstencions.

Votem la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor, 1 en contra i 15 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 19 en contra i 44 abstencions.

Votem la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 89 vots a favor, 28 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 90 vots a favor, 13 en contra i 30 abstencions.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 89 vots a favor, 19 en contra i 25 abstencions.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 42 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 11.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 41 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 12.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 98 vots a favor, 3 en contra i 32 abstencions.

Votem la número 13.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor i 54 abstencions.

Votem la número 14.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 13 en contra i 50 abstencions.

Votem la número 15.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 19 en contra i 35 abstencions.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 34 en contra i 29 abstencions.

Votem la número 17.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 116 vots a favor, 1 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la número 18.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 71 vots a favor, 32 en contra i 30 abstencions.

Votem la número 19.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 98 vots a favor i 35 abstencions.

Votem la número 20.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 98 vots a favor i 35 abstencions.

Votem la número 21.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 98 vots a favor, 4 en contra i 31 abstencions.

Votem la número 22.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor i 16 abstencions.

Votem la número 23.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 98 vots a favor, 4 en contra i 31 abstencions.

Votem la número 24.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 19 en contra i 41 abstencions.

Votem ara la número 25.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 89 vots a favor, 28 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 26.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 79 vots a favor, 19 en contra i 35 abstencions.

Votem la número 27.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 31 en contra i 32 abstencions.

Votem la número 28.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 89 vots a favor, 30 en contra i 14 abstencions.

Votem la número 29.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 28 en contra i 35 abstencions.

Votem la número 30.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 44 en contra i 19 abstencions.

Votem la número 31.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 41 en contra i 22 abstencions.

Votem la número 32.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 19 en contra i 44 abstencions.

Votem la número 33.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 28 en contra i 35 abstencions.

Votem la número 34.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 28 en contra i 32 abstencions.

Votem la número 35.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 89 vots a favor, 28 en contra i 16 abstencions.

Votem la número 36.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 70 vots a favor, 29 en contra i 34 abstencions.

Votem ara la 37.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 102 vots a favor, 28 en contra i 3 abstencions.

I votem la proposta número 38.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 111 vots a favor i 22 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució del Grup Mixt.

Votem la número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 94 en contra i 34 abstencions.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 116 en contra i 14 abstencions.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 98 en contra i 19 abstencions.

Atès que els punts 2 i 3 de la proposta número 4 han estat retirats, i el punt número 1 és objecte de transacció, passem ara a votar la proposta número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 88 en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

La proposta número 7 ha estat transaccionada; per tant, la votarem al final, i votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem la número 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 89 en contra i 28 abstencions.

Votem la número 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 89 en contra i 28 abstencions.

La proposta número 11 ha estat transaccionada.

Per tant, votarem ara la proposta número 12.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 107 en contra i 23 abstencions.

Votem la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 116 en contra i 1 abstenció.

Votem la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor i 117 en contra.

Votem ara la número 15.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 105 en contra i 23 abstencions.

Votem la número 16.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 68 en contra i 30 abstencions.

Atès que la proposta número 17 ha estat objecte de transacció, es votarà al final; també la número 18.

Per tant, votem ara la número 19.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 98 en contra i 19 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució transaccionals.

(Veus de fons.) Perdó, la 20 està retirada.

(Remor de veus.)

Bé, votem les propostes transaccionals segons l'ordre d'entrada en el registre.

En primer lloc, votem la proposta transaccional entre la proposta número 12 del Grup Parlamentari Socialista, la número 5 del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i la proposta número 7 del Grup Mixt.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 15 del Grup Parlamentari de Ciutadans, la número 11 del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i la número 11 del Grup Mixt.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i 38 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 3 del Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor i 16 en contra.

Votem ara la proposta transaccional sobre la proposta... *(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)* Sí, senyora Camats....

Dolors Camats i Luis

Per demanar lectura de la següent proposta de resolució.

La presidenta

De la que hi anem ara?

Dolors Camats i Luis

De la propera transacció.

La presidenta

Que és la proposta de resolució número 2 del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida, que ha estat transaccionada amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Aquesta? *(Pausa.)* Doncs, en donem lectura.

La vicepresidenta primera

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a personar-se en les causes on la Generalitat resulti perjudicada que inclogui també el cas Pujol. El Parlament de Catalunya expressa la seva oposició que es pressioni Andorra o la banca andorrana perquè no faciliti dades bancàries, en línia amb el que defensa la Unió Europea sobre els paradisos fiscals, i espera que el Govern andorrà col·labori amb la justícia i amb Hisenda per tal d'esclarir els fets. El Parlament de Catalunya considera il·legítim que les parts personades en el cas Pujol utilitzin el procés sobiranista en benefici propi.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta proposta.

Passem a votar.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 83 vots a favor i 49 en contra.

Votem ara la proposta transaccional entre la proposta de resolució número 17 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, que ha estat transaccionada amb el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 89 en contra i 16 abstencions.

Votem ara la proposta número 17 del Grup Mixt, que ha estat objecte de transacció amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per tant, votem la proposta amb la transacció incorporada.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 65 vots a favor i 68 en contra.

Votem ara el punt 1 de la proposta número 4 del Grup Mixt. (*Carina Mejías Sánchez demana per parlar.*) Senyora Mejías?

Carina Mejías Sánchez

Sí, gràcies. Atès que és una transacció, ens agradaria la lectura de la proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

D'aquesta, eh?

Carina Mejías Sánchez

Sí.

La vicepresidenta primera

«El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat, per tal de salvaguardar els interessos col·lectius dels catalans i catalanes, a personar-se com a part de la forma processal més adequada en els processos judicials oberts per temes de corrupció política que afectin a qualsevol treballador públic o càrrec electe on s'hagin malversat fons públics, o de qualsevol altra manera s'hagués produït una disminució dels ingressos o en el patrimoni de la Generalitat, o s'hagi aprofitat el càrrec o la funció per a l'enriquiment il·lícit propi o de tercers instant sempre la restitució de tots els fons públics que, en el seu cas, hagin estat obtinguts de forma fraudulenta.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta proposta.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 133 vots a favor.

Votem ara la transaccional sobre la proposta número 18 del Grup Mixt, que ha estat transaccionada amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 124 vots a favor i 9 en contra.

Votem ara la proposta transaccional sobre la resolució número 6 del Grup Parlamentari de Ciutadans, que ha estat transaccionada entre el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor i 16 abstencions.

Votem ara la proposta transaccional sobre la proposta de resolució número 15 del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida, que ha estat transaccionada amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 102 vots a favor i 31 abstencions.

I finalment votarem les propostes de resolució presentades conjuntament pels grups parlamentaris.

En primer lloc, votarem la proposta conjunta presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i el Grup Mixt, sobre la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 105 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

I passem ara a votar la proposta conjunta presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i el Grup Mixt, que és sobre la consulta del 9 de novembre.

(*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*) Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, demanaríem la lectura de la part dispositiva.

El vicepresident segon

«El Parlament de Catalunya acorda:

»Primer, en compliment de l'acord assolit el 12 de desembre de 2013 per quatre grups parlamentaris i el president i el Govern de la Generalitat a favor del dret a decidir, donar suport perquè es dugui a terme la consulta el 9 de novembre del 2014 sobre el futur polític del nostre país.

»Segon, la necessitat de celebrar una consulta el proper 9 de novembre sobre si Catalunya ha d'esdevenir un estat, i en cas afirmatiu, si aquest estat ha de ser independent, tal com van acordar el president de la Generalitat i els grups parlamentaris favorables al dret a decidir el passat 12 de desembre de 2013.

»Tercer, impulsar acords, amb el màxim consens, en el Ple del Parlament com a expressió de la sobirania i representació directa del poble de Catalunya, davant de qualsevol eventualitat que pugui sorgir, com un va-

lor essencial per poder prosseguir amb èxit el procés col·lectiu que el país té en marxa.

»El Parlament de Catalunya insta el president de la Generalitat a:

»Primer, convocar la consulta sobre el futur polític col·lectiu de Catalunya en els termes acordats anteriorment referits i d'acord amb els marcs legals.

»Segon, consultar el Ple del Parlament quan les circumstàncies del procés democràtic per decidir el futur polític de Catalunya ho requereixin.

»El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

»Prendre totes les resolucions oportunes i a destinar tots els recursos i mitjans tècnics i humans necessaris

perquè la consulta es dugui a terme amb totes les garanties democràtiques i de participació possibles.

»Palau del Parlament, 16 de setembre de 2014.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta resolució.

Comença la votació.

Ha esta aprovada per 89 vots a favor i 44 en contra.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les vuit del vespre i dotze minuts.